

POSTANOWIENIE

Dnia 16 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa Wyższej Szkoły Zawodowej [...] w Ł.
przeciwko Skarbowi Państwa - Ministrowi Nauki i Szkolnictwa Wyższego
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 16 marca 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 12 grudnia 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i zasądza
od powódki na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej
Skarbu Państwa kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem
kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powódka Wyższa Szkoła Zawodowa [...] z siedzibą w Ł. wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 12 grudnia 2014 r. oddalającego jej apelację od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 5 marca 2014

r. Sąd Okręgowy w W. oddalił jej powództwo o zasądzenie od Skarbu Państwa reprezentowanego przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego kwoty 5 000 000 zł tytułem zadośćuczynienia za naruszenie dóbr osobistych i orzekł o kosztach procesu. Ustalił, że Polska Komisja Akredytacyjna po przeprowadzonej w listopadzie 2008 r. wizytacji na Wydziale Chemii Stosowanej powoda stwierdziła w raporcie, że uczelnia rażąco nie spełnia warunków kształcenia na studiach inżynierskich. Zastrzeżenia dotyczyły udziału przedmiotów technicznych w programie kształcenia, realizacji standardów kształcenia przez programy, dominującego udziału kształcenia w trybie przeładowanych czasowo studiów niestacjonarnych, niewystarczającej bazy lokalowej. Na skutek negatywnej oceny Komisji w sprawie jakości kształcenia na kierunku chemia, na poziomie inżynierskich studiów pierwszego stopnia, podtrzymanej mimo przedstawienia przez powoda opisu modernizacji programu, Komisja negatywnie zaopiniowała wniosek o przedłużenie pozwolenia na działalność uczelni. W dniu 10 listopada 2009 r. Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego wydał decyzję o zawieszeniu Wydziałowi Chemii Stosowanej Wyższej Szkoły Zawodowej [...] w Ł. uprawnień do prowadzenia na kierunku chemia inżynierskich studiów pierwszego stopnia. Decyzja została utrzymana w mocy decyzją z dnia 10 listopada 2009 r. Powód nie złożył skargi do sądu administracyjnego. Po negatywnym zaopiniowaniu wniosku uczelni o przywrócenie uprawnień do prowadzenia kształcenia Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego odmówił w 2010 r. przywrócenia zawieszonego uprawnienia. Kolejny wniosek o przywrócenie uprawnień uzyskał negatywną opinię Komisji na początku 2011 r. Dopiero w dniu 10 marca 2011 r., po złożeniu wyjaśnień i udzieleniu przez powoda dodatkowych informacji, Komisja zmieniła stanowisko i wydała pozytywną opinię, na podstawie której Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego decyzją z dnia 28 marca 2011 r. przywrócił powódce uprawnienie do prowadzenia studiów pierwszego stopnia na kierunku chemia. Sądy obu instancji uznały, że działanie pozwanego mieściło się w granicach prawa, nie miało charakteru szykany i nie ma podstaw do uznania go za przejaw bezprawnego naruszenia dóbr osobistych powódki. Ponadto zgłoszone żądanie przynajmniej częściowo było przedawnione.

W skardze kasacyjnej powódka zarzuciła naruszenie prawa materialnego - art. 23 k.c., art. 442¹ § 1 k.c. w zw. z art. 448 k.c. oraz art. 48 a ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. prawo o szkolnictwie wyższym oraz uchybienie przepisom postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy, a dotyczyło art. 227 k.p.c., 385 k.p.c. oraz art. 224 § 1 k.p.c.

We wnioskach powódka domagała się uchylenia wyroków obu Sądów i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia Sądowi pierwszej instancji, ewentualnie ich uchylenia i zmiany w drodze uwzględnienia powództwa, a ponadto zasądzenie kosztów postępowania za obydwie instancje.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną pozwany wniósł o nieprzyjęcie tej skargi do rozpoznania, względnie o jej oddalenie oraz o zasądzenie od powódki na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Skarga kasacyjna ukształtowana została w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako środek odwoławczy o szczególnym charakterze, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa i jednolitości wykładni oraz usunięcie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń nie satysfakcjonujących stron. Realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowionej w art. 398⁹ k.p.c., w ramach którego Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny sprawy przedstawionej mu ze skargą kasacyjną. Zakres przeprowadzanego badania jest ograniczony do kontroli, czy w sprawie występują przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c. okoliczności uzasadniające przyjęcie skargi do rozpoznania.

Skarżąca wskazała, iż „rysuje się poważne zagadnienie prawne związane z odpowiedzialnością za naruszenia dóbr osobistych osoby prawnej dokonane przez uprawnioną i zobowiązaną przepisem prawnym osobę wydającą opinię, mającej znaczenie prawne i wiążącą inne osoby i organy administracji”, co uznać należy za uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wystąpieniem przesłanki przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Zagadnienie prawne uzasadniające wniosek o rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno zostać sformułowane jako problem prawny do rozstrzygnięcia, z określeniem przepisów prawa, w związku z którymi powstał i wskazaniem powstających wątpliwości i argumentów, które przemawiają za rozbieżnymi stanowiskami. Dopiero wówczas Sąd Najwyższy ma podstawę do rozważenia, czy przedstawione zagadnienie jest rzeczywiście zagadnieniem prawnym o istotnym charakterze (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 maja 2015 r., III PK 3/15, LEX 1747849). Zagadnienie prawne, w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. musi mieć poważny, istotny i uniwersalny charakter. Powinno wywoływać zasadnicze kontrowersje lub rozbieżne oceny prawne i nie znaleźć dotąd rozstrzygnięcia w orzecznictwie Sądu Najwyższego. Jednocześnie jego rozstrzygnięcie stanowić musi przesłankę prawidłowego osądzenia przedstawionej sprawy i przyczynić się do rozwoju judykatury. Skarżąca tymczasem nie przedstawiła żadnego wyводу jurydycznego na poparcie wskazanego przez siebie problemu. Samo zagadnienie zostało już wcześniej wielokrotnie rozważane w orzecznictwie Sądu Najwyższego, które częściowo powołał Sąd Apelacyjny w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. W związku z tym nie można się zgodzić, że sformułowany przez skarżącą problem stanowi istotne zagadnienie prawne uzasadniające przyjęcie jej skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Okoliczności sprawy nie wskazują też, aby wystąpiły inne przesłanki przewidziane w art. 398⁹ § 1 k.p.c. Z tych przyczyn Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpatrzenia.

Orzeczenie o kosztach postępowania kasacyjnego wynika z postanowień art. 398²¹ w zw. z art. 391 § 1, art. 98 § 1 i 3 oraz art. 99 k.p.c.